

www.vulkani.rs
office@vulkani.rs

Naziv originala:
Shane Kuhn
THE INTERN'S HANDBOOK

Copyright © 2014 by SK Media LLC
Translation Copyright © 2014 za srpsko izdanje Vulkan izdavaštvo

ISBN 978-86-10-00994-1

Ova knjiga štampana je na prirodnom recikliranom papiru od drveća koje raste u održivim šumama. Proces proizvodnje u potpunosti je u skladu sa svim važećim propisima Ministarstva životne sredine i prostornog planiranja Republike Srbije.

ŠEJN KUN
**ADRESA
NEPOZNATA**

Preveo Lazar Milić

 izdavaštvo **vulkan**

Beograd, 2014.

Za Amandu D.
... Ma Ville Lumière. *Ti si san koji se ostvario.*

Pripravnici su nevidljivi. Rukovodiocima možete sto puta ponoviti vaše ime i neće ga zapamtiti, zbog toga što rukovodioci ne poštuju one sa dna kace koji rade besplatno. Ironija je u tome što će vas zasipati važnim zadacima bez ikakvog ustručavanja. Što više zadataka budete dobrovoljno prihvatili, više ćete dobiti, istovremeno zadobijajući POVERENJE i mogućnost PRISTUPA. Konačno, vaša meta će vam poveriti svoj život, koji ćete tada i oduzeti.

– Priručnik za pripravnike

Ministarstvo pravde Sjedinjenih Američkih Država
Federalni istražni biro

Vašington, D. C. 20535

DOPIS SA PRIORITETOM
SVE NAVEDENE INFORMACIJE POVERLJIVE SU PRIRODE

Za: svim agentima na terenu

Od: direktor Vilijam Kamings

Predmet: Džon Lago

DOSIJE FBI-ja br. 36-F42

STAROST: 25

VISINA/TEŽINA: 178 cm / 79 kg

KOSA: SMEĐA

OČI: PLAVE

BORAVIŠTE: NEPOZNATO

Ministarstvo pravde Sjedinjenih Američkih Država izdalo je državni i međunarodni nalog za hapšenje Džona Laga. Veruje se da je Lago visoki operativac u mreži plaćenih ubica, zaposlenih u fiktivnoj kompaniji koja posluje pod nazivom „Ljudski resursi, d. d.“. LJR je organizacija predstavljena kao agencija za zapošljavanje pripravnika i početnika. Međutim, veruje se da su ovi pripravnici, zapravo, operativci koje LJR obučava da prodru u multinacionalne korporacije i eliminišu direktore i rukovodioce pod jakim obezbeđenjem. Broj naručenih ubistava za koja je odgovorna firma LJR još nije ustanovljen.

Ova organizacija je predmet tekuće istrage FBI-ja. Naš cilj je da identifikujemo i uhapsimo šefa LJR-a i glavne finansijere, te da

okončamo sve postojeće operacije. Pomoću audio i video nadzora uspeli smo da sakupimo stotine časova neobrađenog materijala, koji se, međutim, ne može koristiti u svrhu krivičnog gonjenja.

Pre osamnaest časova ušli smo u trag elektronskoj poruci koju je poslao osumnjičeni Džon Lago. Poruka je namenjena nekoliko pojedinaca za koje se veruje da predstavljaju nove regrute unutar LJR-a. Naslovljena je *Priručnik za pripravnike* i izgleda da je reč o nezvaničnom vodiču za novoregrutovane članove LJR-a. U svetlu novih dokaza pronađenih u ovom dokumentu, ovoj istrazi dodeljujem prioritet. U toku je potera koju koordinišu FBI i CIA. *Priručnik za pripravnike*, priložen ovom dosijeu, predstavlja obavezno štivo za sve operativce uključene u poteru za osumnjičnim Lagom.

Kako je istraga usmerena na Laga, takođe prilažem i transkripte audio i video materijala u kojem se on pojavljuje. Pokušavamo da identifikujemo žrtve i saradnike koji se pominju u transkriptima, čija su imena cenzurisana. Sva lica za koje se zna da su u kontaktu sa Lagom predstavljaju osumnjičene ili svedoke koje treba privesti na razgovor.

Nadam se da će ovaj dosije olakšati hapšenje Laga i sprečiti dalji gubitak života.

Srećno.

Direktor Vilijam Kamings

**UPOZORENJE: SMATRA SE DA JE OSUMNJIČENI NAORUŽAN
I VEOMA OPASAN. OD AGENATA SE ZAHTEVA DA STROGO
POŠTUJU PROTOKOL I DA HAPŠENJU OSUMNJIČENOG
PRISTUPE ISKLJUČIVO UZ PUNU POLICIJSKU PRATNJU.**

Džon Lago

PRIRUČNIK ZA PRIPRAVNIKE

1

TEŽAK JE ŽIVOT

Ukoliko ovo čitate, novozaposleni ste radnik u „Ljudskim resursima“. Čestitam. I primite moje saučešće. Najblaže rečeno, započinjete karijeru koju nikada nećete moći da opišete kao dosadnu. Ići ćete na zanimljiva mesta. Upoznaćete jedinstvene, zanimljive ljude iz svih društvenih slojeva. I ubijaćete ih. Zaradićete mnogo novca, što vam nakon prvog obavljenog posla neće ništa značiti. Ma koliko jednostavno izgledalo na filmu, ubijanje je najteži i najstresniji posao na svetu, koji obavljaju najusamljeniji ljudi. Od sada pa nadalje, kad god budete čuli da se neko žali na svoj posao, svim silama ćete se truditi da ne prasnete u smeh. Ovaj posao nije za svakoga. Većina vas otkriće to na teži način, jer ćete biti mrtvi do kraja meseca. A to je i dalje faza obuke.

Prirodno je da se premišljate. Pomisao da se živi od ubijanja ljudi je ono zbog čega premišljanje i postoji. Kao odgovor na sva vaša pitanja – da li ćete se osećati loše, izgubiti živce, živeti u stalnom strahu, ili čak poželeti da dignete ruku na *sebe* – reći ću vam kratko i jasno: da. Vaši najgori košmari obistiniće se onako kako nikada niste zamisljali. Ili ćete preći preko toga, ili ćete gutati sačmu. Kako god da okrenete, pokriveni ste.

Neka vas u najcrnijim trenucima – kojih će biti svakodnevno – uteši činjenica da i niste imali nekog izbora. Poput mene, iznikli ste iz kaljuge, dete iz kontejnera sa slomljenom pivskom flašom umesto cucle. Opisali su nas kao „obespravljene“. Naša dijagnoza je „nemoćnost napredovanja“. Zvuči poznato? Siroče Eni je jedna od nas:

Nema nikoga kada imate košmare!
Nikoga nije briga da li se širite... ili skupljate!
Niko vas ne teši kada plaćete!

Šmrc-šmrc. Nemamo roditelje, od prvog dana smo u čabru. Dakle, šta ćete učiniti u životu, živećete na minimalcu dočekujući stoku u „Volmartu“? Prodaćete dupe japanskim biznismenima? Uvaljivaćete met osnovcima? Ne bih rekao. Prvi put ćete biti u prilici da iskoristite činjenicu da ste zapostavljena mladež, jer svi znaju da siročići postanu najbolje ubice. Pokušajte da odzviždite *Težak je život* dok praznite šaržer berete u limuzinu Dedija Vorbaksa, i videćete koliko osveta može da bude slatka.

Ako čitate ovo, vi ste rođene ubice i ljudi koji su vas regrutovali to znaju. Imate sve potrebne kvalifikacije. Prvo, niko vas nikada nije voleo – dakle, ne osećate empatiju zbog gubitka. Da biste iskusili gubitak, morate imati nešto što ćete izgubiti. A kako je ljubav, koju nikada niste osetili, nešto najznačajnije što čovek može da ima, lišeni ste svakog osećanja izuzev besa.

Popričajmo malo o besu. Jeste li čuli za *poremećaj kontrole impulsa*? Čak i ako niste, imate ga. To je onaj zaslepljujući, nekontrolisani bes koji vas pretvori u nasilnog manijaka spremnog da ubije. Možda ste isprebijali svog brata po mleku zbog toga što je popio poslednju limenku *pepsija*. Ili ste se potpuno iskalili na svom cimeru iz doma, obezbedivši mu prevremeni otpust u vreći za leševe. Svi socijalni radnici, savetnici u domovima i lekari po ludnicama, sa prstima žutim od duvana i trajnim tikovima od kofeina, opisali su vas kao opasno asocijalne, dodavši fusnotu o tome kako nemate šta konstruktivno da

Adresa nepoznata

ponudite društvu. U „Ljudskim resursima“ sve što vas je činilo izopštenikom sada će vam pomoći da postanete „profesionalac“.

Sada popričajmo o kefalu. Izbacili su vas i odjurili iz svih škola. Ali, ako čitate ovo, to znači da vam je inteligencija na nivou genija, iako ste verovatno isprebijali sve odlikaše u svojoj varoši. Kako biste drugačije preživeli? Kada čitav svet smatra da ste korisniji pod zemljom, samo oni mudri za svoje godine mogu da prežive. Nalazite se na vrhu evolucionog lanca ishrane, prilagođavajući se na način koji bi Čarlsu Darvinu uterao strah u kosti.

* * *

Konačno, možda ste primetili da posedujete izvanredne fizičke sposobnosti. Informacija za one koji su jedine muške uzore našli u stripovima – ne govorim o natprirodnim moćima. Ako vas nisu odgajili vukovi, možda ste igrali ragbi ili košarku, ili dobili crni pojas u kakvoj borilačkoj veštini. Istakli ste se zbog toga što ste snažniji, brži i agilniji od prosečne osobe. Imate munjevitte reflekse i vidno polje kojem ne promiče ni najmanji detalj. To je upravo razlog zbog kojeg izbegavate gužve. Usredsređivanje na pokrete stotina ljudi istovremeno ne samo da vas preplavi već učini da još više zamrzite čovečanstvo. Zaključak: niste odabrali ovaj poziv, on je odabrao vas.

Ovo je vaš priručnik. *Priručnik za pripravnike*. On nije deo vašeg paketa dobrodošlice. Zapravo, ako vas uhvate s njim u rukama, bićete mrtvi pre nego što stignete da okrenete stranicu i vaš obezglavljeni leš bez prstiju biće raspoređen u šest kesa za đubre, koje će rastopiti u kantama sa sumpornom kiselinom u kakvoj bezimenoj fabrici hemijskih proizvoda u Nju Džerziju. Stoga vas molim da budete diskretni – sva je prilika da će vam ovaj priručnik spasti život.

Zovem se Džon Lago. To, razume se, nije moje pravo ime, jer su moji biološki roditelji bili suviše zauzeti nestajanjem iz mog kratkog života da bi potpisali krštenicu na kojoj je stajalo: beba X, pol muški. Očuh i maćeha su koristili svakakva imena, suviše zauzeti batinama

i cirkanjem. Stoga sam, kada sam porastao dovoljno da uštedim koju stotinu, platio nekom tipu da falsifikuje moju krštenicu i napravi čoveka od mene.

Zbog čega Džon Lago? Mogao sam da izaberem bilo šta, ne dobija se svakog dana prilika da sebi date ime. Sve je počelo od moje ljubavi prema starim filmovima. Jedini pravi roditelj kojeg sam imao je Kvin, kino-operater iz lokalnog porno-bioskopa. Noću, kada su sve debele drkadžije iz bioskopa ušuškane u svojim posteljama, puštao bi sjajne filmove iz svoje opsežne kolekcije. Odrastao sam na Stenliju Kjubriku i Akiri Kurosavi. Znao sam ko je Klint Istvud pre nego što sam znao ko je predsednik. Film je za mene veliko bekstvo, *što je takođe sjajan film*, i biće vam potrebno nešto izuzev užasnih košmara koji izjedaju dušu da zaokupite mozak. Čudovišta poput nas mogu da nauče da budu ljudska bića gledanjem filmova. Sva ona iskustva koja nikada nismo imali nalaze se u filmovima, našim pečinskim crtežima koji nam utiru put u normalno društvo. Stoga će vaš zadatak, ako ga prihvatite, biti da pogledate nešto osim smešnih padova i magarećeg pornića na *Jutjubu*. Samo izbegnite filmove o ubicama, da ne biste dobili pogrešne ideje.

Vratimo se mom nadimku inspirisanom Holivudom. Moje prezime dolazi iz najveličanstvenije epohe američkog filma – sedamdesetih godina. „Lago“ je naziv ukletog grada iz Istvudovog vesterna *Nepoznati zaštitnik*, filma koji, bez sumnje, predstavlja moju životnu priču. „Džon“ sam odabrao zbog toga što sam velik ljubitelj Jovana Krstitelja, iako mi večno prokletstvo ne gine. Pripremao je neokupanu svetinu za dolazak Mesije, u Kuranu ga hvale zbog njegove čistote života i, za razliku od Isusa, nije od boga tražio karticu za izlazak iz zatvora pre nego što je Irod poslužio njegovu glavu na srebrnom ovalu. Sve sam ovo naučio gledajući Čaka Hestona kako jebeno propoveda u ulozi obezglavljenog Jovana, u epskom filmu *Najveća priča ikada ispričana*.

Što se tiče ostalih lutaka u ovoj tragičnoj alegoriji, neka imena su promenjena kako bi se krivci zaštitili. Nisam izbegao samicu i ostao

nad zemljom time što sam otkrivao identitete mojih kontakata u LJR ili mojih meta. I ne nameravam sada da počnem. U skladu sa tematikom, njihova imena su izvučena iz uvaženog celuloida stare i moderne kinematografije. Ukoliko otkrijete o kojim je filmovima reč, dobićete dodatne poene.

U „Ljudskim resursima“ zaposlen sam od dvanaeste godine. Sada su mi dvadeset četiri, na pragu sam dvadeset pete. „Završio sam ciklus“, kako kažu. Kada sam počeo, u mom odeljenju je bilo 27 jebenih pametnjakovića sa obe noge u grobu, uključujući i mene. Ostala su nas trojica. Dakle, možete reći da znam ponešto. Ili, kako biste vi nesumnjivo rekli – rečnikom modernih, jebenih pametnjakovića sa obe noge u grobu – „brate, baja zna znanje“. Hip-hope, sjebao si kraljev engleski zauvek. Svaka čast.

Ako ste imalo nalik meni u vašim godinama, verovatno ste uvereni da ćete živeti zauvek. Imam vesti za vas, braćo i sestre. *Najkraća razdaljina između istine i proseravanja je dva metra u zemlju.* Nije važno da li mi verujete. Nema bolje provere stvarnosti nego kada vas u čelo pogodi šuplje zrno kalibra 45 pri brzini od 300 metara u sekundi. Zato progutajte ponos i *pročitajte ovu knjigu.* Činim vam uslugu. Zapravo, stavljam glavu na panj zbog vas, a nikad vam ni njuške nisam video. Problem je u tome što mene niko nije *ni na šta* upozorio kad sam počinjao ovu šljaku. Razume se, i ja sam prošao obuku. Ali nikad nisam *zavirio unutra.* U većini preduzeća zanat se uči od iskusnijih. Ovde to nije slučaj. Naš neustrašivi vođa Bob ne bi svojoj ženi pričao prljavo u krevetu, osim ako nije reč o informacijama koje su joj neophodne. Mišljenja sam da je taj način na koji Bob škrtari sa poverljivim podacima razlog zbog kojeg mnogima iz mog „odeljenja“ sada iz očnih duplji raste korenje drveća. Sebe naziva „tipom koji gleda širu sliku“. To je moderan način na koji vam poslodavac stavlja do znanja da ga zabole za vas. Ima još mnogo takvih kao što ste vi, a kada u ovom poslu smaknete jednu krticu, druga automatski iskoči. Zaštita interesa njegovih „klijenata“ – naduvenih američkih skorojevića iz bratstava, koji loču viski i

siluju na prvom izlasku – njegov je prvi i jedini prioritet. Svi ostali su potrošna roba.

Vi ste *moj* prioritet. Ukoliko uspem da spasem neke od vas – nesumnjivo najjadnije ljudske vreće za udaranje na svetu, pored siročića u Indiji koji žive u govljivim rekama – možda ću, umesto u devetom, završiti u *osmom* krugu pakla. Možda ćete, ako preživite sve ovo, postati neko i nešto, zbaciti sa sebe prljavi tepih pod koji su vas šutnuli, i stvoriti baštinu koja prevazilazi prikolice, batine od pijandura i jebanje za hranu. Verovatno se nikada nećemo sresti. Međutim, na naš izopačeni način, mi smo porodica koju niko od nas nije imao i moramo se držati zajedno. Ovaj mali priručnik možda nije mnogo, ali jedini je dokaz da tamo negde postoji neko ko vam čuva leđa.

Uprkos činjenici da mi niko pod milim bogom nije čuvao leđa, užurbano se približavam zreloj dvadeset petoj, dobi kada odlazimo u penziju. Bob kaže da, kada napuni 25, čovek dostigne nivo zrelosti zbog kojeg mu ljudi ne bi poverovali da bi pristao na pripravnčki status. Citiram: „Čak i ako poveruju da ste u dvadeset petoj i dalje pripravnik, privući ćete na sebe pažnju kao gubitnik koji je dobrobrano zaglibio u karijeri. A privlačenje pažnje na sebe je smrtna presuda.“

Čitava filozofija LJR-a ogleda se u tome da pripravnčki status predstavlja savršenu masku za ubijanje. Opet citiram Boba: „Pripravnici su nevidljivi. Rukovodiocima možete sto puta ponoviti vaše ime i neće ga zapamtiti, zbog toga što rukovodioci ne poštuju one sa dna kace koji rade besplatno. Značajniji im je odnos sa svojim privatnim pisoarom od odnosa prema vama. Ironija je u tome što će vas, ako imate jaku radnu etiku, zasipati važnim zadacima bez ikakvog ustručavanja. Ono što lenji radnici smatraju usranim poslovima zapravo su ključni svakodnevni zadaci koji drže firmu u životu. Takođe otvaraju vrata ka poverljivim podacima kompanije, ličnim podacima i zaštićenim rukovodilačkim oblastima. Što više zadataka budete dobrovoljno prihvatili, više ćete dobijati, čime ćete biti sve bliži *ključevima kraljevstva*: POVERENJU I PRISTUPU. Konačno, vaša meta će vam poveriti svoj život, koji ćete tada i oduzeti.“

Koliko god mrzeo da hranim Bobov ego, ovaj koncept je jebeno genijalan. Možda se pitate zbog čega se toliko mučimo da nekog smaknemo? Nikita može da upuca metu snajperskom puškom sa prozora hotelske sobe dok priprema toplu kupku. Zar ne bismo mogli da se popnemo na krov sa puškom L115A3 i pobijemo mete kao ribe u ribnjaku? Jedan britanski komandos u Avganistanu je tom pucom smaknuo dvojicu talibana sa razdaljine od dva i po kilometra. To je kao kada biste izbušili nekog u Bateri parku dok jedete dimsum u Kineskoj četvrti. Postoje brojni razlozi zbog kojih ne delujemo kao na filmu ili na bojnopolju. Prvo, čak i snajperi u marincima, koji prolaze najbolju obuku na svetu, propaše s vremena na vreme. Meci i fizika su zajebane stvari, a mi ne smemo sebi da dopustimo da propašimo. Drugo, ubijanje istaknutih budža po ulicama najvećeg grada u Americi zove se obrazac. Obrasci su jedna od omiljenih razonoda FBI-ja. Dodajte politiku u to i dobićete toliko murije da ne biste mogli goluba da smaknete a da vam ne stave crnu kesu na glavu i odvedu vas u Gvantanamo, gde biste dobili *ol inkluziv* paket ispitivanja i mučenja. Zvuči ironično, ali ovaj posao zahteva najveću moguću suptilnost. To je ono što odvaja profesionalce od seljačina koje vidate u serijama.

Kada je o atentatima reč, postoji ogromno tržište, ukoliko možete da ponudite visokokvalitetan proizvod. Dokle god izbegavate obrasce i stvari udesite tako da izgleda da su vašu metu smaknuli njegovi neprijatelji, onda – da, izgovoriću to – možete da se *izvučete sa ubistvom*.

Ključ uspeha u ovom poslu jeste kvalitetno osoblje. To ste vi. U LJR-u nas adekvatno obučavaju. Potrebne su godine da se usavrši ovaj takozvani zanat, zbog čega nas i regrutuju mlade. Međutim, odlična obuka ne znači da ćete uspeti, ili čak preživeti. Viđao sam regrute koje su smatrali zvezdama, a kojima bi dvostruka cev zbrisala arogantni smešak s lica na prvom zadatku. Najvažnije čemu ću pokušati da vas naučim jeste sledeće: dobra obuka pruža vam veštine koje su vam neophodne da budete dobri u ovom poslu, međutim, dobar i mrtav i

dalje znači mrtav. Tek kada budete znali da naučeno sklonite u stranu i da se prepustite osećaju, postaćete nezaustavljivi.

Ja sam nezaustavljiv. Velikim delom i zbog iskustva. Stoga, kako bih vas istinski pripremio na ono u šta se upuštate, ovaj priručnik će veoma detaljno prikazati moj poslednji zadatak. Tim opisom videćete kakav je ovaj posao u stvarnosti, a ne u Bobovom tupavom teorijskom svetu „tipičnih scenarija“. Žao mi je, ali ne postoje jebeni *tipični* scenariji kada planirate i izvršavate ubistvo istaknutog pojedinca pod jakim obezbeđenjem. Nakon što vas obuči, Bob će vas naučiti kako da se oslonite na svoju obuku. Ovo je vojni pristup koji funkcioniše u vojnim operacijama – uglavnom. Ja ću vas naučiti da razmišljate kao grabljivac i da usavršite improvizacione tehnike praćenja, koje koriste grabljivci kako bi izvršili besprekorno ubistvo i preživeli. Ovi pristupi se znatno razlikuju i jedino sam zaista bio blizu smrti na početku, kada sam se držao Boba kao pijan plota.

Pored detaljnog prikaza mog poslednjeg zadatka, ovaj priručnik će pružiti i uputstva za rad na terenu, sa nekoliko prostih pravila vrednih spomena, uz primere iz stvarnog života. Za skoro osam godina aktivne službe – da, počeo sam da ubijam ljude sa 17 – sakupio sam 34 ubistva. Možda nisam video sve u životu, ali sam prokleta blizu.